

ומשם זה אמר לפיה אירא בימי רע עון עקיבי יסובני, ומשם זה הביא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון שלוש פעמים בגלגול. זהו שפטותן חן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר, וזהו שניי מקום ושניי השם ושניי מעשה. ועל אותה טפה נאמר בה מה יפו פערמיך בנעלים בת נדריב, ונדרבקה ביעקב, והוציאה ממנה שנים עשר שבטים. זהו שפטות שבטי יהודות לישראל, שנאמר בו אדם ישראל, ובאותו זמן הרים יעקב מה שאבר, שהוא ייעקב מיעקב. זהו שפטות לא יעקב יאמר עוד שמק כי אם ישראל. באברdem הצל מפס מרות, חטא של אדם, גיהנום, נחש, אשת זוגים שנאמר בה לא תנאר. ביצחק הצל מל אחר שנאמר בו לא תרצה. ביעקב מצא מקום להניך (לנקות) בנוי, וזה שניי מקום, אין אחד מהם שלא נכל בשלה, רקיהם חן כל אלה יפעל אל פערמיך שלוש עם גבר.

קם זkan ואמר: רבבי רבבי, במה קיימות הсад של יבום וחיליצה, שהרי ברור הדבר שמעתי? אמר לו: מה ששמעת אמר: ואדי בסוד היבום מצאה מקום אותה נשמה ערטילאית, זהו שפטות גם צפור מצאה בית, וזה הנפש שבאה בגלגול פעמי ראשונה, ודרורן קן לה - זו רוח שבאה בגלגול פעם שלישית, וממנה שתה אפרוחה - זו נשמה שבאה ערטילאה, הדא הפא דכתיב (תהלים פר ז) גם צפור מצאה בית, ורק נפש דאתיא בגלגול זמנא קדמא, ודרורן קן לה (שם). הדא רוחה דאתיא בגלגולא זמנא תניינא, אשר שתה אפרוחה (שם). הדא נשותא דאתיא בגלגולא זמנא תליთאה, ומינה נפקין

יחיד בלא עז, ובגין דא אמר (תהלים מט ו) למה אירא בימי רע עון עקיבי יסובני, ובגין דא איתי ליה קידשא בריך הוּא תלת ז מגין לאדם קדמאתה בגלגולא, הדא הוא דכתיב (איוב לג טט) חן כל אלה יפעל אל פערמיך שלוש עם גבר, ודא איהו שניי מקום ושניי השם ושניי מעשה.

ועל ההיא טפה אtmpר בה (שיר ז ב) מה יפו פערמיך בנעלים בת נדריב, ואתדרבקת ביעקב, ואפיקת מניה י"ב שבטיין, הדא הוא דכתיב (תהלים קכט ז) שבטי י"ה עדות לישראל, הדtmpר ביה אדם ישראל, ובתהוּא זמנא רוח ייעקב מה דאביד דאייהו י' מיעקב, הדא הוא דכתיב (בראשית לב טט) לא יעקב יאמיר עוד שמק כי אם ישראל.

באברdem שזיב מפס המות, חובא דאדם, גיהנם, נחש, אשת זוגים הדtmpר ביה (שם כיד) לא תנאר. ביצחק שזיב מל אחר הדtmpר ביה (שם יג) לא תרצה. ביעקב אשכח אחר לנקא (נ"א לנקאה) בנוי, ודא שניי מקום, ולית חד מניהו דלא אtmpיל בתלתא, לקיימא חן כל אלה יפעל אל פערמיך שלוש עם גבר (איוב לג טט).

קם סבא ואמר רבבי רבבי במא依 אוקימתא סוד יבום וחיליצה, הדא בריך דמלחה שמענא, אמר ליה מה דשמעת אימא, אמר וdae ברזא דיבום אשכח אחרא היה נשותא ערטילאה, הדא הפא דכתיב (תהלים פר ז) גם צפור מצאה בית, ורק נפש דאתיא בגלגול זמנא קדמא, ודרורן קן לה (שם). הדא רוחה דאתיא בגלגולא זמנא תניינא, אשר שתה אפרוחה (שם). הדא נשותא דאתיא בגלגולא זמנא תליותאה, ומינה נפקין